

Azonban nekünk ezentúl is van okunk, hogy örömrünknek kifejezést adjunk. Dr. Nagy Dezső Bálint kinevezése az egész ügyvédi karnak megbecsülése, kifejezésre juttatása annak az állandóan hangoztatott elvnek, hogy az ügyvédség az igazságszolgáltatásnak a bírói karral egyenrangú faktora s közérdeket szolgál az, hogy kölcsönös kicserélődés révén is meg legyen az állandó kontaktus a két kar között. Örömrünk és megelégedésünket csak fokozza az, mikor az állandóan hangoztatott és igaznak bizonyult elvnek ily szerencsés gyakorlati megvalósulásával találkozunk. A karnak bizonyára vesztesége dr. Nagy Dezső Bálint távozása. Azonban az egyetemes ügyvédi érdekek és az igazságszolgáltatásnak igaz nyeresége ez a kinevezés.

H. L.

A Jogtudományi Közlöny megszűnésére. A 70-ik év küszöbén a Jogtudományi Közlöny szerkesztősége, a lap megszűnését jelentette. 70 esztendő váltakozó generációk váltakozó munkáit öleli fel. Maga a jog is, még ha az in aeternum valiturum meg nem valósítható igényével tetszeleg is, lényege szerint időhöz kötött, zeitgebunden. Az egyes történelmi időszakok változó gazdasági viszonyai, változó szellemi áramlatai mindig új meg új alakulást adnak, új meg új anyagot dobnak a jog számára. E szükségszerűen bekövetkező változás mellett a Jogtudományi Közlöny egyetlen vonalon változatlan maradt: a lapnak abban a szellemi irányításában, amely a magyar jogéletnek fejlődését, a magyar jogi kultúra előbbre vitelét óhajtotta szolgálni. A tempó, amelyet a fejlődésben óhajtott, hol sürgetően követelő volt, mikor a korszak fejlődési irányvonala felfelé ivelő volt, hol erős kritikai rezignáltságba olvadt át és a fejlődést sürgető progressiónak ugyanaz volt a lelki gyökere, mint a mult elért eredményeire támaszkodó, azt féltő konzervativizmusnak.

A Jogtudományi Közlöny a maga 7 évtizedes multjával többet jelentett, mint egy jogi szaklap. Az aktualitást szolgáló újság a maga megjelenési időpontjában akar szolgálatot tenni, de ha igazi jelentősége van, ez messze túl éli az első pillantásra való rendeltetésének időpontját — és 70 év után a Jogtudományi Közlöny a magyar jogi kultúra geológiai rétegződését áttekinthetően vetíti elénk. Aki bárminő jogi kérdés fejlődésvonalát keresi, a Jogtudományi Közlöny már elsárgult és friss lapjai között biztos nyomokra akad. Sok esetben a Jogtudományi Közlönyben megjelent cikkek, tanulmányok voltak a jogfejlődésnek elindítói. Ehhez a munkához a Jogtudományi Közlönynek mindenkor rendelkezésre állottak a jogélet és jogirodalom vezető egyéniségei, de igen nagy előnyt jelentett a Jogtudományi Közlöny számára a nagy jogászközönség, az alkalmi cikkírók nem érdemtelen csapata.

B. S.

A Magyar Jogászegylet perjogi és igazságügyi szervezeti osztálya Vincenti Gusztáv dr. kúriai bíró elnöklésével tartott ülésén ifj.

Nagy Dezső dr. ügyvéd „*A perismétlés*“ című tanulmányát ismertette. Az előadó az ú. n. jogvédelmi perek (perújítás, Pp. 413. §., és végrehajtás megszüntetési, stb. perek), érvényesülési területének erős korlátozottságából indult ki és rámutatott arra, hogy e perek nem minden esetben nyújtanak a feleknek kellő jogvédelmet. Álláspontját modern perjogi elméletekkel támasztotta alá, majd számos példát hozott fel a gyakorlatból annak a tételnek igazolására, hogy bíróságaink a perújításon kívül is megengedik a már elbírált jogigénynek ismételt érvényesítését. A törvény megkerülése, mások jogainak kijátszása, a teljesítés lehetetlensége, vagy utóbb bekövetkező lehetetlenülése és általában olyan tényállás esetén, amikor a *clausula rebus sic stantibus* szabálya az ítélet után is alkalmazható volt, a *res judicata* kifogása nem állt az ismételt perlés útjába. Az előadó a perismétlés fogalmi meghatározásánál nem az újból perbevitt ügy (jog,) teljes azonosságát tekintette tárgyi feltételnek, hanem azt a perjogi jelenséget, hogy az utóbb indult perben hozott ítélet az előző ítélet jogerős rendelkezéseire visszahat, azt hatályon kívül helyezi, vagy módosítja. A perjog hézagának minősítette, hogy ez a kérdés törvénykezési jogunkban törvényileg egyáltalában nincs szabályozva. Hangsúlyozta a perismétlésben rejlő jogpolitikai veszélyeket és sürgette annak törvényhozási rendezését. Két irányú megoldásra hívta fel a figyelmet: a perújítási okok szaporítását, vagy pedig a perismétlésnek, mint önálló jogorvoslati intézménynek törvénybe iktatását javasolta. A nagy érdeklődést keltő előadást vita követte, melyben Beçk Salamon, Lehel Antal, Vági József, Blau György és Kende Ernő vettek részt. Az előadás és a felszólalások eredményét az elnöki zárszó foglalta össze.

„*La Documentation Internationale Politique, Juridique et Economique*“ címmel Párisban, L. Le Fur, az ottani jogi fakultás nemzetközi jogi tanárának igazgatása alatt új folyóirat jelent meg. Célja; hogy az államközi életben felmerült tényekről és az annak hiteles felismeréséhez szükséges okiratokról az olvasót tájékoztassa. Nyilvánvaló ennél fogva, hogy a nemzetközi jogásznak és egyáltalában minden művelt embernek rendkívüli hasznos szolgálatokat van hivatva teljesíteni. Különösen említésre méltó, hogy a folyóirat elvből nem közöl cikkeket, legfeljebb arra szorítkozik, hogy az adatokat tárgyilagossággal ismertetéssel kíséri. A múlt év november 15-én megjelent szám a többek között a Saar-kérdésre vonatkozó diplomáciai okiratokat, Franciaország kiadatási szerződéseinek s a legújabb nemzetközi érdekű jogi döntések és megállapodások szövegét közli. A lap szerkesztősége arra is vállalkozik, hogy konkrét kérdésekben adatokat gyűjt előfizetői részére.

H. H.